

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 27 MEI 2004

inzake

**het voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met het
samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Gemeenschappen
betreffende de actieve begeleiding en opvolging van werklozen**

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE HOUDENDE INSTEMMING MET HET SAMENWERKINGSAKKOORD VAN [...] TUSSEN DE FEDERALE STAAT, DE GEWESTEN EN DE GEMEENSCHAPPEN BETREFFENDE DE ACTIEVE BEGELEIDING EN OPVOLGING VAN WERKLOZEN.

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 27 mei 2004

Aanhangigmaking

De Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft vanwege de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Werkgelegenheid een adviesaanvraag ontvangen betreffende het voorontwerp van ordonnantie houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gewesten en de Gemeenschappen betreffende de actieve begeleiding en opvolging van werklozen.

Ingevolge de werkzaamheden van zijn Uitgebreid Bureau « Werkgelegenheid » op 12 mei 2004 formuleert de Economische en Sociale Raad het volgend advies.

Preambule

Tijdens de plenaire vergadering van het Brussels Economisch en Sociaal Overlegcomité van 30 maart 2004 hebben de sociale gesprekspartners een positief advies geformuleerd inzake het samenwerkingsakkoord en de voorstellen tot gewestelijke tenuitvoerlegging.

Het Comité stelt evenwel vast dat het mechanisme voor gegevensoverdracht, dat in het samenwerkingsakkoord en diens bijlagen is voorzien, een meerkost voor de gewestelijke openbare dienst voor arbeidsbemiddeling, de BGDA, met zich zou kunnen meebrengen. Het Comité vraagt dat de federale Regering deze meerkost op zich zou nemen.

Tijdens diezelfde zitting hebben de sociale gesprekspartners een aantal opmerkingen aangaande het Activeringsplan voor werklozen geformuleerd. Ze maakten hoofdzakelijk gewag van onzekerheden, die nog steeds bestaan omtrent de omvang van de middelen die men voor het Plan moet bestemmen.

Ze hebben vragen bij het belang van de inspanning, die men moet leveren, gelet op het werkloosheidspercentage en de werkgelegenheidstoestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ze vrezen dat de BGDA met de huidige voor hem bestemde middelen niet in staat zal zijn om de uitdaging aan te nemen.

Ze zijn van oordeel dat de werkzoekende geen slachtoffer mag zijn van het systeem ingeval het gewestelijk niveau zijn verplichtingen niet zou kunnen zijn nagekomen.

Het welslagen van het Activeringsplan zal dus afhangen van de middelen, die men ervoor zal bestemmen ; de doelstelling moet bestaan in een betere begeleiding van werkzoekenden, in een inschakelingstraject dat uitmondt in een baan.

In de context van het samenwerkingsakkoord en meer in het bijzonder van de uitvoering van de maatregelen inzake opvolging van werklozen door de federale Regering (RVA), wil de Raad de aandacht van de Regering en de Brusselse wetgever vestigen op de mogelijk nadelige gevolgen voor werklozen van de bepalingen, voorzien door artikel 4 van het « ontwerp van Koninklijk Besluit tot invoering van artikels 59 bis tot 59 decies en 130 bis in het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering tot wijziging van artikels 6, 7, 24, 58, 70 en 144 van datzelfde Besluit en tot opheffing van artikels 80 tot 88 van datzelfde Besluit ».

Volgens het ontwerp van Koninklijk Besluit zullen de eerste gesprekken van werklozen met de « facilitatoren » van de RVA in principe vanaf 1 oktober 2004 plaatsvinden. Tijdens deze gesprekken zullen de werkzoekenden kunnen worden ondervraagd over hun houding van actief zoeken naar werk tijdens de 12 maanden, die aan het onderhoud zullen zijn voorafgegaan (oktober 2003). Welnu, de verplichting tot het actief zoeken naar werk in hoofde van de werklozen, die artikel 4 van datzelfde ontwerp van Besluit invoert, zal pas op 1 juli 2004 van kracht worden.

Bijgevolg zal de RVA het actief zoeken naar werk door de werkloze controleren voor een periode, tijdens dewelke deze werkloze niet was onderworpen aan een « *houding van actief zoeken naar werk* », maar enkel aan een « *beschikbaarheid op de arbeidsmarkt* ».

De Raad is van oordeel dat hij de aandacht op deze incoherentie moet vestigen.

Voor het overige vraagt de Raad dat de Brusselse Regering alles in het werk zou stellen opdat alle betrokken werkzoekenden van de geplande begeleiding zouden kunnen genieten en dit vanaf 1 juli 2004, teneinde de oproepingen door de RVA te vermijden en bijgevolg ook de risico's dat Brusselse werklozen van werkloosheidsuitkeringen zouden worden uitgesloten.

Advies

Algemene beschouwingen

De Raad dringt erop aan dat men vanaf de inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen inzake actieve begeleiding en opvolging van werklozen de betrokken doelgroep duidelijk en volledig zou informeren, teneinde misverstanden en nadelige consequenties ingevolge slechte informatie te vermijden.

Ter wille van de duidelijkheid en de goede toepassing van de teksten formuleert de Raad hierna enkele opmerkingen in verband met de tekst van het samenwerkingsakkoord.

Bijzondere beschouwingen

De Raad wijst erop dat men in **artikel 13** van het samenwerkingsakkoord betreffende het « nulpunt » voor het in aanmerking nemen van de werkloosheidsperiode verwijst naar artikel 4, 3°, a), hetgeen in casu een foutieve verwijzing is. De verwijzing, die men moet vermelden, is deze naar artikel 6, 3°, a) : « *gezien men de teller voor de berekening van de werkloosheidsduur op nul zet telkens wanneer de werkloze gedurende een kalenderperiode van 15 maanden minstens 12 maanden voltijds werkt* ».

In datzelfde **artikel 13**, laatste lid, stelt de Raad zich vragen bij de dubbelzinnigheid van de verbintenis van de Gewesten en Gemeenschappen om « *werklozen die (...) reeds langer dan de beoogde termijn werkloos zijn (...) zo vlug mogelijk een intensieve begeleiding te bieden* », gezien men de opportuniteit om deze begeleiding al dan niet aan te bieden aan de bevoegde dienst overlaat.

Ten slotte is de Raad in **artikel 25** van oordeel dat het niet aan de federale Regering is om over de opportuniteit van een vrijstelling ingeval van opleiding te oordelen. Op gewestelijke (en zelfs subgewestelijke) schaal kunnen er zich immers opleidingsvereisten stellen op grond van tekorten aan arbeidskrachten, die men er heeft vastgesteld. Men moet deze vrijstellingen van opleiding op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kunnen toekennen.

*
* *